

Manifestacions contra la proposta de retard de l'edat de jubilació: dimarts, 23 de febrer de 2010

23 febrer de 2010, en defensa del sistema de pensions, no a l'allargament de l'edat legal de jubilació, no al retall de drets.

Amics, amigues,

Vull agrair la vostra participació a la manifestació que hem celebrat avui a Barcelona. Hem omplert els carreres tots junts per mostrar el rebuig al retall de drets en una manifestació que coincideix amb les que s'estan celebrant a Girona, Lleida, Tarragona i Tortosa convocades de forma unitària per CCOO de Catalunya i UGT de Catalunya. Unes manifestacions que també s'estan duent a terme en altres ciutats d'Espanya convocades per les confederacions sindicals. Una manifestació que ha aplegat importants suports, d'associacions professionals, de treballadors autònoms, de la Unió de Pagesos, dels treballadors del taxi, de les associacions veïnals i de consumidors, que volem fer evident la voluntat de lluitar per defensar els drets socials.

Avui hem sortit al carrer per expressar el nostre rebuig a unes propostes regressives que volen retallar la despesa en pensions i drets dels futurs pensionistes, allargant-nos la vida laboral o augmentant-nos els períodes mínims per accedir a la pensió. Un rebuig també a una manera de fer les coses que vol obviar el dret a la negociació amb les organitzacions sindicals, amb els representants dels treballadors, en una qüestió, com la de les pensions, que es nodreix de les cotitzacions del nostre treball i que no estem disposats a deixar que se'ns imposi cap reforma sense negociació.

Des del primer dia hem deixat clar al govern que la proposta de retall de la despesa en pensions és innecessària, injusta, insolidària i inoportuna. Que és una mesura que vol contentar els mercats financers, que són els que ens han portat a la situació on som, però que no té cap efecte sobre la situació econòmica real en què ens trobem ni sobre els problemes que tenim els treballadors i treballadores.

Avui és innecessari, no és necessari, retallar la despesa en pensions. Aquest no és el problema. El sistema és sòlid i fort financerament. En plena crisi, l'any 2009 s'ha tancat amb un superàvit de més de 8.000 M d'€ i pel 2010 les previsions són d'un superàvit de més de 2.500 M d'€. La despesa total del sistema de pensions en relació al PIB al nostre país està 3 punts per sota de la mitjana de la despesa

europea. L'edat real de jubilació és de les més altes d'Europa, 63'8 anys davant els 62,3 de mitjana o els menys de 61,5 a Alemanya, 60'8 a Itàlia o 59 a França i la pensió, tant la mínima com la màxima, és de les més baixes de la UE.

Per tant avui el nostre sistema no té un problema de despesa ni de sobrecost estructural. I pel futur, si realment volem garantir la viabilitat del sistema, l'equilibri no s'assolirà actuant només sobre la despesa com es proposa, sinó que cal actuar sobre l'ingrés. Els ingressos directes del sistema depenen de la quantitat i la qualitat d'ocupació que tinguem al nostre país i del nivell de productivitat, de creació de riquesa de la nostra economia. No importa només el número de cotitzants sinó, sobretot, la qualitat de les cotitzacions. I és ací on s'ha d'actuar, amb mesures adreçades a millorar la qualitat de l'ocupació, evitant el frau a la contractació temporal i a temps parcial en les contractacions, incrementant el salari mínim interprofessional, perseguint l'economia submergida i el frau fiscal.

La proposta és injusta, ja que en moments de crisi, d'altres taxes d'atur com les que tenim, allargar dos anys més la vida laboral o augmentar el període mínim de cotització només servirà per perjudicar les persones que, o bé estan buscant la primera ocupació, els joves, o bé s'han quedat sense feina i tenen dificultats per recol·locar-se, els majors de 45 anys. Uns perquè tindran majors dificultats per trobar feines que no afloraran i els altres perquè els deixarem dos anys més instal·lats a l'atur.

I és insolidari, ja que és una reforma que fem avui, però trasllada els efectes negatius sobre les generacions futures ja que a l'actuar només sobre la despesa, retallant-la com es proposa genera menys drets pels futurs pensionistes.

Però és també una proposta inoportuna, ja que avui és moment de reforçar les apostes de diàleg i consens per abordar la sortida de la crisi i una proposta d'aquestes característiques genera una conflictivitat social com la que avui ens porta al carrer. Inoportuna perquè a més és aplaudida per aquells que volen aprofitar la crisi per retallar drets laborals i socials, per aquells que continuen reclamant rebaixar els costos laborals amb propostes de contractes amb acomiadaments més fàcils i barats i que continuen reclamant baixades de cotitzacions. És inoportuna perquè dóna més ales als qui aposten pel conflicte social que no pas pel diàleg i el pacte.

És per això que volem deixar clar el rebuig a la proposta de retall de pensions com la que ha posat sobre la taula el govern. És per això que esperem que la comissió del Pacte de Toledo entengui que estem mobilitzats en defensa de les pensions actuals i futures i que no es pot crear alarma social, com s'està fent, quan el sistema té una bona salut financera i que la millor garantia de la viabilitat del

sistema és actuar sobre els ingressos, evitant retallades a les cotitzacions com reclamen alguns sectors, i evitant que continuï la destrucció d'ocupació.

Avui el prioritari és la recuperació econòmica i la protecció social, no l'estabilitat pressupostària. Per això ens preocupa el retall de 50.000 milions d'euros de despesa i inversió pública. Avui encara no tenim inversió privada que creï activitat i ocupació i el sector financer no està prou sanejat, per tant no podem retallar la inversió i els ajuts públics. S'ha de crear ocupació pública de manera directa en cohesió social, dinamitzar l'activitat econòmica i impulsar plans industrials per afavorir la modernització i sostenibilitat amb ajuts sectorials selectius.

Avui la prioritat s'ha de situar en abordar els problemes reals de la nostra economia. Els problemes del sistema financer, que manté restriccions en l'accés al crèdit d'empreses i famílies, dificultant així la recuperació de la demanda i el consum que han de generar activitat econòmica. L'elevat nivell de frau fiscal existent o l'important pes de l'economia submergida, que impedeix disposar dels recursos públics necessaris per generar activitat econòmica directa pel sector públic, creant ocupació i incentivant activitat econòmica. Les febleses competitives d'una economia poc productiva perquè no ha incentivat ni la formació ni la recerca, ni ha invertit suficientment en innovació tecnològica ni ha apostat per l'estabilitat i seguretat en el treball. Ací és on s'ha d'actuar i no en retallar drets socials o laborals com es pretén encara per alguns sectors econòmics o polítics. Això és el que avui reclamem quan sortim al carrer. Expressem el rebuig al retall de les pensions, però també exigim a les forces polítiques que es deixin de desqualificacions i desencontres i que es posin a treballar en positiu per una sortida de la crisi que no comporti renúncies de drets sinó inversions en futur.

Actuar per crear activitat i ocupació és millor que qüestionar la salut del sistema de pensions i retallar la despesa pública. El sistema de pensions té bona salut i no necessita d'una retallada de despesa injusta i insolidària com la presentada. No ho acceptarem.

Que prenguin nota que la sortida de la crisi no passa pel retall de drets laborals o socials. I que el diàleg social és millor que el conflicte.

Gràcies,

67, ni de conya!

Salut i bon treball.

Joan Carles Gallego Herrera
Secretari general de CCOO de Catalunya